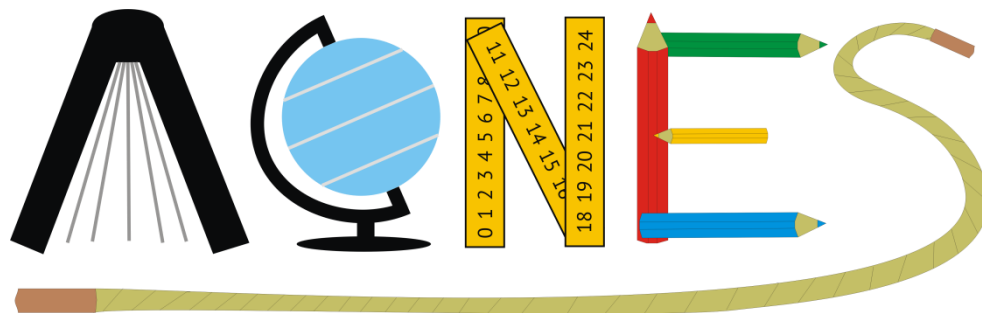

AGNES
Školní časopis
ZŠ Anežky České,
Ústí nad Labem
Ročník 2019
Číslo 6

HURÁ NA PRÁZDNINY

Proslovy devátého ročníku | Ideální dovolená | Rozhovory
Vzkaz pro Anežku | Potkali jsme se po letech a mnohem více...

Jdeme do finále!

Jednoho březnového odpoledne sedí redakční rada v kabinetu a řeší obsah posledních čísel Agnes v tomto školním roce. Vypadá to dobře, tohle číslo ještě trochu rozšíříme, tady ten text je potřeba krapet učesat, nešťastnou větu na konci přepsat... Pocit spokojenosti je nakažlivý. A pak to přijde. Otázka! Chceme ještě v červnu vydat poslední číslo? Stihneme to??? Téma je jasné, prázdniny.

V březnu padlo rozhodnutí poslední číslo věnovat prázdninám, jenže nakonec to všechno dopadlo jinak. A tady je na místě se vlastně čtenářům omluvit: Redakce Agnes se vám, mými ústy, omlouvá za toto politováníhodné nedopatření, ke kterému – jak doufáme, bude docházet každý rok.

Poslední číslo je věnováno deváťákům, těm nejstarším z vás, nejstatečnějším ze všech, v tuto chvíli také nejuplakanějším. Letos poprvé probíhá rozlučka s devátými ročníky, naší elitou, mimo aulu školy. Nechceme vás připravit o možnost tak trochu být s nimi, proto je téměř celé číslo prací vycházejících žáků.

Kolegyně z jiné školy má ke konci roku jedno úsloví: „*Jakmile rozkvetou kaštany, škola se unaví.*“ Já si myslím, že nejde o to, kdy jírovce nasadí své latnaté květenství, ale o pocity a myšlenky, kterými se od té doby zaobíráme. Tu řadí přijímací zkoušky, tady kosí řady přítomných pololetní práce a kontrolní diktáty, sem tam do lavic zabrousí rýmičky a kašlíčky – zkrátka konec školního roku nám pod nohy klade nejednu překážku a my všichni hledáme síly překročit další den, týden či měsíc. Víte, co je na tom všem ale dobré? Že ten krok nakonec uděláme. A že nás to vlastně těší. Protože v cílové rovině vidíme prázdniny, dovolenou, moře, tábor, návštěvu u babičky nebo prostě jen volno.

Deváťáci letos tenhle pocit zažívají naposledy s námi. Jejich cesta posledním vysvědčením u nás končí, pokračovat bude po prázdninách už na jiných školách, ale věříme – a snad mohu mluvit za všechny, že si vždycky budou připomínat, kde strávili devět let základní školy. Anežka si na vás bude pamatovat zcela určitě!

Takže nezapomeňte:

Na každém konci je hezké to, že něco nového začíná.

Krásné prázdniny, slunečnou dovolenou a v září na shledanou!

π

Osobní PS: 9. A a 9. B si jistě oddechnou, že už nepotkají písemku, ve které budou muset odpovídat na otázku začínající *Proč...*? ☺ Nebojte, příští devítky převezmou vaši štafetu.

Obsah čísla

3	Školní akademie	12	Potkali jsme se po letech
5	Ideální dovolená	14	Rozhovory s učiteli
7	Proslovy devátého ročníku		
10	Vzkaz pro Anežku		

Agnes je latinsky Anežka.
Koncovka *-gnes* také odkazuje
na řecké *gnósis* (poznání).

AGNES, školní časopis Základní školy Ústí nad Labem, Anežky České 702/17, p. o., vychází nepravidelně
Redakční rada: Mgr. Kateřina Suchá (sucha@zsanceske-ul.cz), Mgr. Jan Musil (musil@zsanceske-ul.cz)
Redakce si vyhrazuje možnost příspěvky podle potřeby krátit a upravovat.

Školní akademie

22. 5. 2019 se konala na naší škole „Školní akademie“ roku 2019. Celým odpolednem nás provázel Vojta Bobek a Daniel Štoček, žáci naší školy (7. a 8. třída). Akademie započala elektronickou prezentací několika kroužků školy. Následně družinové oddělení paní vychovatelky Borovičkové zatancovalo na píseň „Sloník Toník“. Pak se nám v programu představily kroužky pana učitele Humpla – kroužek klavíru a fléten, taneční kroužek paní učitelky Maršínské, country kroužek a dramatický kroužek paní učitelky Vaněčkové. Pan učitel Humpl nacvičil s žáky 9.B tzv. CUP song, který byl úžasný a nezapomenutelný. Publikum vystupujícím skvěle tleskalo a podporovalo je.

Moderátoři představili hlavní soutěž odpoledne, která se jmenovala „Zaviň závin“. Představili odbornou porotu, která se skládala z pedagogů školy (Mgr. Střížková, Mgr. Musil, Mgr. Suchá, Mgr. Patera a Mgr. Pavelková). Porota

se po celý program zabývala vynikajícími štrúdlý našich soutěží. Po programu předsedkyně poroty paní učitelka Pavelková seznámila diváky s vítězi slané a sladké varianty závinu.

Na závěr paní ředitelka všechny pozvala na raut, který přichystala paní Charvátová s kroužkem vaření. Dále všichni mohli ochutnat závinů našich soutěží. Při plnění bříšek si prohlíželi výtvoř z dalších kroužků školy např: z keramiky, dovedných ručiček, výtvarného kroužku, atd. Nově mohli diváci shlédnout fotografické práce našich školních dětí z druhého stupně a nový baner školy, který taktéž zdobí krásnou

aulu. Svou návštěvou nás poctil pan Pavel Vodsedálek, člen Školské rady za zřizovatele, který celému programu přihlížel.

Odpoledne se vydařilo a myslím, že se všem líbilo. Spokojeni byli žáci, rodiče i učitelé.

Mgr. Marketa Maršínská

Ideální dovolená

Když se za dveřmi krčí poslední okamžiky školního roku, člověka napadají leccjaké myšlenky. Jedna z nejčastějších je určitě *Kam letos pojedeme na dovolenou?* Nechtěli jsme vám sahat do letošních plánů, rušit je našimi nápady a vůbec jsme spíše pátrali po vašich představách. Jaká by byla moje ideální dovolená? Odpovídali žáci osmého ročníku...

π

Na začátku prázdnin bych s rodinou a kamarády nasedla na letadlo a obletěla Evropu, snědla spoustu jídla, chodila na túry, koupala se v moři a užila bych si to.

Michaela

Dovolená, kde budu s lidmi, kteří mi jsou blízcí a jsou zábavní. Takže chtěla bych jet na dovolenou do studií Avengers a potkat se tam s Robertem Downeym jr. a s dalšími, jít s nimi na večeři nebo do nějakého klubu. Pak na pláži potkat Chrise Hemswortha, jak surfuje, to by byla dovolená! Na konec jen v L.A. projít pár obchodů, potkat další slavné osobnosti...

Aneta

Letěla bych někam s Justinem. Nejvíc!

Renata

Chtěl bych se projet v závodním speciálu na Nürburgringu nebo hrát celé prázdniny na Xboxu a sledovat filmy na Youtube a jezdit k babičkám na dobré jídlo a koupání, pochutnávat si na brambůrkách a pizze, proletět se v bombardéru...

Martin

Já si pod ideální dovolenou představím pěší vícedenní výlet, třeba po Beskydech, s tím, že bych spal v hamace nebo pod stanem. Je to pro mě lepší než chodit ve vedru rušným městem. Raději bych šel někam do lesa a hlavně by tam nebylo moc lidí, ale byl tam klid.

Matyáš

Chtěla bych se vrátit do Egypta, protože jsem tam byla před měsícem a bylo to tam nejlepší. Spousta bazénů, tobogánů, moře, potápění, kamarádi, se kterými jsme se tam spřátelili a pohoda s rodinou.

Aneta

Ať se jede kamkoliv, tak jediné s rodinou či kamarádkou. Sice nevím, úplně kam, ale určitě někam, kde je hodně jídla. Ideálně někam k moři. A ještě lepší by bylo, kdybych tam potkala Arianu – to bych rovnou omdlela.

Zuzana

Japonsko, to je moje vysněná země – ochutnávka jejich kuchyně, a pak taky Korea – pokročilé technologie, to bych chtěl navštívit týmu profesionálních hráčů počítačových her.

Tomáš

Mým snem je navštívit Abú Dhabí a Dubaj a vyzkoušet skok padákem, bungee jumping z mrakodrapu, surfovat na písku a projet se buginou po poušti.

David

Součástí takové dovolené je určitě let na drakovi do San Lorenza al Marre v Itálii a návštěva Monaka.

Richard

Chci znovu projet Tatry na horském kole.

Adam

Nejprve chci jet lodí přes Atlantik, tam bych si koupil motorku s plameny a projel Ameriku po Route 66.

Zdeněk

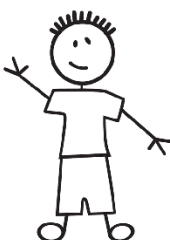
Akční dovolená u moře – to by mě bavilo. Třeba takové potápění!

Veronika

No klidně sám doma nebo týden v Rusku – sešel bych se s prezidentem a ochutnal všemožná jídla ruské kuchyně.

Alexej

Ať už vyrazíte na Sněžku či Mount Everest, za babičkou nebo dalajlámou, na borůvky či datle...koukejte kolem sebe, poznávejte, užijte si každý prázdninový den!

Balaton, to je pro mě ideální místo na chytání velkých 20 kg kaprů.

Lukáš

Proslovy 9. ročníku

Poněvadž letos nebudete mít šanci vidět rozlučku devátého ročníku na vlastní oči, alespoň část atmosféry vám přinášíme skrze závěrečné proslovy tříd letošních deváťáků společně s jejich třídními fotkami.

9.A

Milí rodiče a rodinní příslušníci, spolužačky a spolužáci, paní ředitelko a paní učitelko, dnes jsme se zde sešli, abychom si připomněli devět příjemně prožitých let na naší škole. Dovolte mi za sebe, i za celou třídu, ohlédnout se za těmito léty. Seznámili jsme se s novými spolužáky a kamarády. Někdy přišly hádky a neshody, ale toho hezkého bylo naštěstí víc.

Ve škole jsme se společně učili, ale také jsme zažili mnoho zajímavého, například na škole v přírodě a školních výletech.

Po páté třídě přišel druhý stupeň, kterého se většina trochu obávala. Čekali na nás úplně noví učitelé a nové předměty, ale obavy byly zbytečné. Bylo to fajn.

A jak tak šel čas, společně jsme se probojovali, až do deváté třídy. Teď nastal čas loučení. Dostaneme poslední vysvědčení na základní škole a naposledy se uvidíme s našimi učiteli. I když jsme na ně občas nadávali a měli s nimi neshody, tak to byli právě oni, kteří nás naučili, že v životě nenarazíme jen na lidi, s kterými budeme lehce vycházet, ale setkáme se i s lidmi, s kterými budou potíže. Naučila nás, že plnit povinnosti se vyplácí. Těch devět let, co jsme tu byli spolu, jsme si užili a teď pro nás nastává nová etapa života, kdy odcházíme na jiné školy.

Máme obavy, ale určitě to zvládneme, avšak navždy si budeme pamatovat prostředí, kde jsme vyrůstali, a to je také jedna z věcí, co jsme se tu naučili, že "pamatovat si jen to dobré a špatné hodit za hlavu," je to nejlepší, abychom byli v životě šťastní.

Tímto bych chtěl za celou třídu poděkovat všem učitelům, celému vedení, rodičům a hlavně největší díky patří naší nejlepší třídní učitelce Mgr. Veronice Vondrákové, že to takto s námi zvládla od 6. třídy. Bylo nám ctí Vás mít za třídní učitelku. Rádi na vás budeme vzpomínat a budete nám chybět.

Vaše 9. A

9.B

Milí spolužáci, rodiče, naši blízcí a všichni pedagogičtí zástupci ZŠ Anežky České v Ústí nad Labem! Jsme velmi potěšeni, že můžeme dnes se třídou 9.B zavzpomínat na uplynulých 9 let.

Vy všichni jste s námi v různých etapách prošly obdobími, která byly úspěšné, ale i méně zdařilé. Všechno jsme přestáli a teď jsme zde, abychom na pár nezapomenutelných okamžiků na základní škole zavzpomínali. Psal se rok 2009 a my nastoupili do první třídy. Ale naše třída se zformovala až ve třídě třetí. Bylo nás úctyhodných 29 žáků a paní učitelka Rusínová měla skutečně hodně práce nás všechny naučit základům matematiky, českého jazyka i se základními pravidly chování ve škole. Vydržela to s námi do páté třídy a na období s ní strávené opravdu velmi rádi vzpomínáme. Ve třetí třídě se nám do rukou dostaly tablety a zábava to byla nesmírná, k tomu oblíbená hračka jojo a hned se nám chtělo raději do školy.

První stupeň vystřídal druhý a s ním přišla i nová paní třídní učitelka Baštářová. Češtinářka se smyslem pro humor a skvělým přístupem k začínajícím pubertákům. S ní jsme absolvovali nezapomenutelné výlety do Hřenska a školu v přírodě v Nových Křečanech. Bohužel nás na konci sedmé třídy opustila, odstěhovala se do Chebu a tam nyní působí na jedné základní škole. A místo ní přišla opět češtinářka Valerie Erbanová, a ta nám zůstala věrná do těchto dnů. A opravdu to s námi neměla lehké, ale doufáme, že jak se říká: konec dobrý, všechno dobré.

Nezapomenutelní pro nás ale budou také další učitelé, kteří nás na cestě základní školou doprovázeli. Co takhle zeměpisář pan učitel Musil a jeho oblíbená věta: „Náhoda? - nemyslím si!!“, nebo matikář Marschner: „Chápete to všichni, ne, tak si napíšeme test!“, dějepisárka paní učitelka Suchá a její věta: „Musíte si spojovat souvislosti.“, a když přišla němčinářka paní učitelka Volfová, často zaznělo: „Holky, vy se vůbec neučíte!“. Zato tělocvikářka Bělunková v nás, dívkách, viděla obrovský potenciál: „Já z vás ty atletky udělám!“, na to fyzikář pan učitel Patera: „Až mi dorostou vlasy...“, a to už nemohla poslouchat výtvarnice paní učitelka Šilhavá a zakřičí její oblíbené: „A dost!!“

Vše nakonec na pravou míru uvedla paní učitelka třídní: „Situace je vážná, nikoli tragická.“

A pokud vzpomínáme na základní školu, tak nesmíme zapomenout na pár drobností, které dělají základní školu tou základní: jsou to svačiny – milované tousty a mandarinky, je to školní jídelna a její koprová omáčka a bramborové placky, jsou desítky nových školních batohů s velkým množstvím kapsiček, vůně nových učebnic – čítanka byla vždycky tou nejhezčí. Milovali jsme hudební výchovu, vánoční besídky, když jsme se mohli zapojit do organizování školních akcí a radovali se z drobných i větších úspěchů našich jednotlivců v nejrůznějších soutěžích, byli jsme dobří v dějepisu i angličtině.

Závěrem bychom rádi poděkovali všem, kteří nás na této cestě doprovázeli: rodičům, učitelům, technickým pracovníkům školy a především paní ředitelce Šteflové, my víme, že nad námi vždy držela ochrannou ruku. Do dalšího života přejeme všem hodně štěstí a zdraví. A snad někdy na shledanou.

Vaše 9. B

9.C

Vážená paní ředitelko, paní zástupkyně, drazí učitelé, milí žáci,

devět let uplynulo jako voda a z nás už jsou deváťáci. V první třídě jsme se naučili těm nejdůležitějším věcem a potkali jsme nové kamarády a učili se, jak se učit. Pak přišla třetí třída a měkké a tvrdé i/y, které byly pro některé velkým problémem. Někteří s tím bojují i nadále. V páté třídě k nám přišla spousta nových žáků a stal se z nás kolektiv, který úspěšně přešel na 2. stupeň. V šesté třídě se nás jako třídní ujal pan učitel Petr Nechyba a přišly další problémy, např. gramatika, slovíčka, rovnice, letopočty, vzorečky, hlavní města a další. Děkujeme všem přátelům, kteří se s námi dostali až tam, kde jsme teď. Děkujeme všem učitelům, kteří se s námi trápili, ale měli trpělivost nás něco naučit. Obzvláště paní učitelce Miroslavě Plockové a panu učiteli Janu Paterovi za to, že nás připravili na přijímací zkoušky, a tím nám otevřeli dveře na střední školy.

Možná na nás pan učitel Petr Nechyba, jakožto náš třídní, nebude vzpomínat vždy s úsměvem a v dobrém, ale my mu za všechno děkujeme. Za to, že to s námi vydržel dodnes. Byl pro nás vždy dobrým vzorem.

Chtěli bychom srdečně poděkovat vedení školy, zvláště paní ředitelce Jindře Šteflové, že pomáhala řešit naše problémy a byla nám vždy oporou.

Nakonec bychom chtěli popřát všem spolužákům a kamarádům hodně štěstí a úspěchů na středních školách.

Vaše 9. C

Vzkaz pro Anežku

Těsně před svým odchodem pociťují deváťáci zvláštní směsici pocitů: radost z blížících se prázdnin, mírnou obavu z ještě rychlejšího vysvědčení, nadšení či trému ze střední školy čekající za dvěma měsíci, nekonečnou nudu při posledním úřadování s učebnicemi, trochu tesknou chvíli při posledních zvoněních, hladové očekávání poslední velké přestávky na základní škole, slzavé loučení s letitými kamarády, usměvavé a slzami lehce zamžené loučení před školou, poslední fotka s třídní učitelkou...a ještě mnoho dalších!

Chtěli jsme dát prostor i k jinému vzkazu, než jen skrze tradiční proslovy. Následující věty jsou pro vás – osmáky, sedmáky...druháky, prvňáky i děti z nuláčku. Poslouchejte, co by vám ti velcí a odcházející chtěli vzkázat. A poslouchat může vlastně celá škola.

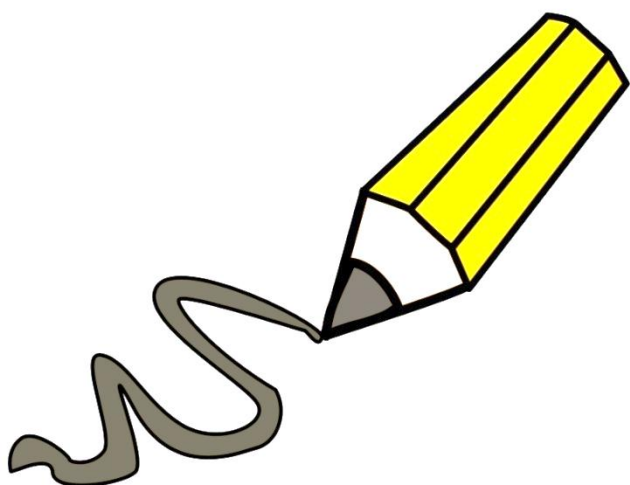
π & —●—

Na této škole jsem byl devět let, naučil jsem se spoustu věcí, svět není růžový a musíme v něm umět chodit. Škole bych chtěl vzkázat: "Děkuji za vše, co jsi mi dala, plno učitelů tu bylo fajn." Mladším dětem bych chtěl říct: "Učte se, poslouchejte dospělé, snažte se s ostatními vyjít dobře, nic není důležitější než rodina a vzdělání."

David

Dlouhých devět let jsem trpěl v tomhle vězení a čekal, až ho opustím. Ovšem teď nechci odejít, moc rád bych zůstal. A i když si určitě všichni říkáte, jak je to tu strašné, jednou i vy svůj názor změníte. Za několik let si uvědomíte, že ta naše škola je nejlepší místo, kam jste mohli zabloudit. A i když to s tím učitelským sborem je občas velmi těžké, tak to oni vás/nás/mě vše naučili. Proto si užívejte ty krásné časy, protože lepší už to nebude.

Daniel

Když přijdete do 6. třídy na 2. stupeň, není to nic lehkého, musíte si zvyknout na jiné předměty, učitele, stěhování do různých učeben a také se musíte víc učit. Naštěstí to po pár měsících už není tak hrozné. Škola není vůbec strašná, rozhodně ne tak, jak se o ní povídá. Vždycky se těším do školy kvůli svým kamarádům. A věřte mi, že až budete tak jako já nyní odcházet ze základní školy na střední školu, nebude se vám chtít.

Tomáš

Byla jsem na této škole deset let, chodila jsem i do nuláčku. Naše škola Anežky České je skoro jako škola čar a kouzel v Bradavicích. Každý rok se učíme nové věci, sice to nejsou kouzla, ale stojí to za to. Díky naší škole jsem poznala spoustu nových lidí. Sice se těším, až odejdu, ale určitě se mi bude stýskat. Budoucím deváťákům bych chtěla popřát hodně štěstí, protože to potřebuje každý člověk.

Kristýna

Tyto poslední červnové dny jsou pro každého žáka 9. ročníku těžké. Zbývá pár dní do chvíle, než dostaneme poslední vysvědčení a všichni se rozprchneme do všech stran. Pokud se ohlédnu za těmi roky, které jsme strávili na naší škole, ty okamžiky, zážitky, které se nám už nevymažou z mozku. Učitelé, snad ti nejlepší na světě, byli vždy pozitivní, naladěni na správnou notu a hlavně nejdůležitější je, že nám dali určité zkušenosti, vědomosti. Chtěl bych jim všem poděkovat stejně jako paní ředitelce i těm, kteří se starají o provoz naší školy, (pan školník opravil spoustu židlí, které se tak nějak záhadně zničily). Já si tu užil plno krásných chvil, za to patří celé škole velké díky.

Pavel

Odchází další devátá třída ... každý rok mi to bylo tak nějak jedno, ale tento rok, kdy odcházím, mi došlo, že to bylo nádherných devět let. Chtěl bych poděkovat naší třídní učitelce Mgr. Vondrákové, nejen za to, jak se k nám chovala, ale zejména za to, co nás naučila. Chci poděkovat všem učitelům za jejich trpělivost a pevnou vůli nás něco naučit. A dětem bych chtěl říct: "Bojujte do posledního dechu a jděte si za svými sny." To je moje motto, které mě provází celý život.

Karel

Vůbec nevím, jak začít. Bylo to těžké a dlouhé - celých devět let jsme všichni odpočítávali dny do konce roku, ale teď, když už pro naši třídu pobyt v tomto ústavu končí, vlastně nikdo nechce, aby to skončilo. A tobě, co přijdeš po nás, chci říct: "I když to s tou učitelskou skvadrou nebylo vždy snadný, jsou super, a když můžou, tak ti se vším pomůžou."

Adéla

Strávil jsem na této škole krásných deset let. Za tu dobu jsem poznal mnoho dobrých přátel a lidí, se kterými mám spoustu společných zážitků. Dost jsem se toho naučil - číst, psát, počítat a ještě mnohem víc. Věřím, že všechny děti se tu také budou cítit stejně dobře jako já. Není čeho se bát.

Jakub

Pro budoucí prvňáčky

První den ve škole je vždycky nejlepší. Žádné těžké úkoly, testy, cvičení. Za dobře odvedenou práci dostanete smajlíka, ale když budete zlobit, tak dostanete mračouna. Tohle si určitě užívejte, dokud můžete, věřte mi, že až budete na druhém stupni, nebude to taková pohoda. Nejspíš se budete chtít vrátit zpátky do první třídy, já jsem to tak také chtěla, ale pak jsem si zvykla.

Důležité je se dobře učit a neflákat se. Hlavně se nezapomeňte dobře chovat ke svým učitelům, protože tak jak vy se budete chovat k nim, tak se oni budou chovat k vám. Nesmíte být drzí a zlí, ale spíše se zamyslet sami nad sebou, protože jste někde udělali chybu. Nedělejte neplechý a užíjte si vaše dny ve škole.

Martina

Potkali jsme se po letech

Představte si, že po skončení jakékoliv školy se se svými spolužáky rozloučíte a rozejdete každý svou vlastní cestou, kterou vám osud/život/náhoda připravily. Studujete, pracujete, zakládáte rodinu či firmu, jednou za čas možná potkáte některého z bývalých spolužáků. A jsou třídy, které se pravidelně scházejí i se svými učiteli. Jak by mohlo vypadat takové setkání po deseti, dvaceti letech? —●—

Nastal ten den, ten kdy zase potkám své spolužáky ze základní školy. Velmi jsem se těšil. Shodli jsme se na datu a na místě. Byl jsem velmi zvědavý a myslím, že jsem nebyl sám. Zároveň jsem se i bál, protože potkat svou třídu ze základní školy po deseti letech je trochu děsivé.

Když jsem jel vlakem na sraz, tak se mi v hlavě promítaly všechny vzpomínky, ale také všechny možné způsoby, proč by se sraz nemusel povést. Co když se cestou někomu něco stane? Co když přijedu pozdě? Co když dojedu na špatné místo?

Jsem tu! Vystrašený, ale jsem tu. Celý rozklepaný jsem vešel do hospody, ale nikoho jsem neviděl. Opravdu ve mně hrklo. Rozhodl jsem se zeptat u baru: "Dobrý den, neviděl jste tu někde partu lidí? Máme tu rezervaci." Muž se ke mně otočil: "Martine?" "Počkat, ty jsi ..." "Jo, Karel Hais," doplnil mě. "Tak to je hustý, ty tady pracuješ?" "Ne," řekl s úsměvem. "Dělám u policie," dodal. "Vážně? Takže se ti to vyplnilo?" "No jo," řekl. "Ale kde jsou všichni?" Byl jsem zvědavý. "Přišel jsem o hodinu dřív, chodím sem na pivo a ty jsi tu také očividně dříve." Zmateně jsem se podíval na hodinky a opravdu, byl jsem tu o hodinu dříve, asi jsem se přehlédl.

Hodinu jsme si s Karlem povídali o životě a najednou tu byli všichni z naší třídy, seděli u stolů a divili se, co všechno se stalo. Dozvěděl jsem se mnoho zajímavých věcí. Například, že Libuška Hrádková má čtyřčlennou rodinu a Áďa Beránková žije v Praze s přítelem a chodí na stejnou vysokou školu. Každý řekl svůj životní příběh a ve tři ráno nás zůstalo u baru už jen pět.

MARTIN SURÝ, 9. A

Po dvaceti letech jsem měl setkání se svojí třídou ze základní školy. Přišel jsem na sraz a hned jako prvního jsem poznal Karla. Přišel jsem k němu, pozdravil ho a dali jsme se do řeči.

T: Ahoj Kájo, tak jak se vede?

K: Nazdar Tome, jde to. Dělám u státní policie, mám ženu a 2 děti. A co ty?

T: Tak to je bezva. Já dělám v Německu, dojíždím každý den do Drážďan, ale vůbec mi to nevadí.

K: A co rodina?

T: Mám ženu a s ní 3 děti. Nejstarší je holčička a je jí 10 let a pak máme dvojčata, kterým jsou 3 roky.

K: Tak to je hezký. A co vůbec fotbal? Hraješ ještě?

T: Už bohužel ne, před pár lety jsem měl těžký úraz a tak jsem fotbalovou kariéru předčasně ukončil. Co ty a florbal?

K: To je škoda, to mě mrzí. Já stále hraju. Ve dvaceti mě nominovali i do reprezentace našeho národního týmu, to byl můj největší úspěch. Stále hraju za florbal Ústí.

T: Tak to gratuluju, ale teď už půjdeme za ostatními.

TOMÁŠ LERCHE, 9. A

Jednoho dne mi přišel email od mé bývalé spolužačky Lucie Paurové. Je to téměř 10 let, co jsme se neviděli. V emailu psala, že se koná třídní sraz u naší bývalé třídní na zahradě. Tak jsem se v příslušný den a hodinu

dostavila na smluvené místo a viděla jsem své staré spolužáky. Sešli jsme se skoro všichni, každý přinesl něco dobrého a grilovalo se.

Když jsme si k jídlu společně sedli, tak se nás paní učitelka začala ptát, jak se nám daří. Odpovídali jsme pěkně popořadě, začala Verča Hrůzová, ta se vyučila aranžérkou a nyní pracuje v jednom velkém květinářství. Další byli kluci, většinou se stali elektrikáři, mechaniky, Sam a Kája nastoupili k městské policii. Áďa Nováková překonala svůj strach z krve a je z ní dětská doktorka a opravdu jí to s dětmi jde a navíc se chystá otevřít si vlastní ordinaci s Eliškou. Sandra s Kristýnou nedorazily. Martin Surý studuje na FAMU a potom, co jsme dali na Youtube náš film *Čarovný les*, tak ho kontaktovala jedna firma, nejdříve jim dělal fotografa, ale pak se dostal i nějakým filmovým vychytávkám, což je super. Lucie učí děti v mateřské školce a navíc pracuje jako psycholožka. Z Líby je logopedka a já jsem před rokem začala pracovat jako zubařka a až si něco našetřím, tak si otevřu vlastní ordinaci.

Paní učitelka nám všem pogratalovala k úspěchu a popřála nám štěstí i do dalších let. Řekla nám, že stále učí na Anežce a že se jí po nás občas stýská. Bylo to prostě příjemně strávené odpoledne.

MARTINA BULÍČKOVÁ, 9. A

Píše se rok 2027. Je mi 23 let a jsem zasnoubená. Bydlím v malém domě a s mým snoubencem se máme dobře. Studuji vysokou školu - psychologii...

Zrovna jsem připravovala oběd, když mi přišla SMS: "Ahoj lidi, možná si mě nepamatujete, ale chodili jsme spolu na základní školu, napadlo mě, co se tak sejít, máte dnes čas? Áďa Nováková." Tak jsem vytáhla z šuplíku album, kde mám fotky od první třídy základní školy. Jo Áďa - milá, trochu praštěná holka, měla jsem ji ráda. Tak jsem odepsala, že čas mám.

Setkání bylo domluvené na 20. hodinu v malé hospodě U Tabule. Nikdy jsem tam nebyla, ale co jsem tak zjišťovala, tak je to prý slušný podnik. V 19:55 jsem otevřela dveře a vešla dovnitř,

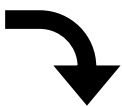
všichni už tam seděli. "Ahoj Libuško, ráda tě vidím!" zakřičela Áďa - je pořád stejná. Objala mě, udělala jsem to samé. "Pojď si sednout," poslechla jsem ji. A pak jsem si začala prohlížet okolní tváře. Poznala jsem je - Sandra, Martin, Sam, Tomáš ... vůbec se nezměnili. Stále stejní. "Tak co lidi, co se u vás stalo nového, co jsem s vámi nebyl?" řekl vesele Karel. "Já jsem dětská doktorka, mám už vlastní ordinaci a také dcerku, koukejte," povídá Eliška a vytahuje mobil, abychom se mohli podívat na fotky malé holčičky. "Jé, ta je roztomilá." A tak to pokračovalo dál, všichni jsme vyprávěli o svých životech a vzpomínali, jaké to bylo na základce.

Tak nějak tak si představuji svůj život v roce 2027. Je mi těžko, když se teď musím se svými spolužáky loučit, ale život jde dál, čas zastavit nemůžeme. Svým spolužákům chci popřát hodně úspěchů a štěstí do jejich životů.

LIBUŠE HRÁDKOVÁ, 9. A

Rozhovory s učiteli

Ptejte se mě, na co chcete - já, na co chci, odpovím. V duchu tohoto hesla se část deváťáků vydala za svými vyučujícími a ptala se. Na spoustu věcí.

—●—

Sandra Hyšková se ptala Mgr. K. Suché

Kdy jste se rozhodla, že chcete učit češtinu?

Už v 8. třídě, bavily mě knížky a měla jsem úžasnou paní učitelku na český jazyk.

Baví Vás to?

Já doufám, že je znát, že ano - zejména hodiny literatury a slohu.

Kdo je Váš oblíbený spisovatel a kterou knihu máte nejraději?

Jestli musím říct jen jedno jméno, tak určitě Bohumil Hrabal a nejraději mám Malého prince od Antoina de Saint-Exupéryho.

Vedete k četbě své děti?

Když byli kluci malí, tak jsem jim hodně četla a vyprávěla pohádky nebo různé příběhy a asi to v nich zůstalo, jeden kreslí a vymýšlí komiksy a ten druhý poslední dobou čte snad úplně vše. Největší radost mám z toho, že o tom, co si přečetl, přemýšlí a hledá souvislosti.

Kolik knih jste za svůj život přečetla?

Spočítané to rozhodně nemám. Byla a jsem pravidelným návštěvníkem městské knihovny, už sice nestíhám přečíst 20 knížek za měsíc, 2 však určitě. Kniha je dárek, který mě vždy potěší.

Samuel Zadňančín udělal rozhovor s Mgr. J. Musilem

Jaká místa, na kterých jste byl, Vás nejvíce zaujala?

Zaujala, hm, na rovinu: zamiloval jsem se do Ostravy, Chotěboře, Karlových Varů, Českého středohoří, Broumovska, albánských hor, pojizerských rašelinišť, krušnohorských pustin...

Jaké místo je nejhorší?

To takhle říct asi nejde. Nejhorší je místo, které člověka nedokáže nijak zaujmout. Zážitek nemusí být pozitivní, ale měl by být intenzivní. To je třeba ta Ostrava.

Co si myslíte o průmyslu?

Od 19. století se nám to trochu zvrhlo, že?

Za jak dlouho si myslíte, že přestane Země existovat?

Když budeme myslet na smršťující se vesmír, tak za miliardy let. Na horší scénáře je lepší nemyslet. ☺

Až nám dojde ropa, čím by se podle Vás dala nahradit?

Vším, co jsme používali před ropou a stále je k dispozici. Navíc technologie postupují tak, rychle, že vodíkové autobusy jezdí už i v Česku.

Proč učíte zrovna zeměpis?

Protože je to nejlepší předmět přeci! Ne, teď vážně – spojuje všechno, co se týká našeho života – během hodin se můžeme bavit o jazycích, fyzice, chemii, historii, přírodě, hospodářství, lidech, příbězích...a to je fajn.

Martina Bulíčková zpovídala Mgr. R. Marschnera

Proč jste se rozhodl učit zrovna matematiku?

Protože mě matematika baví a vždycky mi šla.

Myslíte si, že je matematika v dnešní době těžší?

Ne, je těžká pořád stejně.

Jaký je Váš názor na letošní přijímací testy z Cer-matu?

No, zatím jsem se na ně moc nedíval, ale nějaké jsem zkoušel s 9. A, nepřišly mi složité.

Samuel Grüner hovořil s Mgr. R. Humplem

Jaká je Vaše oblíbená skupina?

The Chainsmokers

Jak dlouho se věnujete hudbě?

Od školky

Jak se Vám učí na této škole?

Není to špatné, mohlo by to být i lepší.

Hrajete v nějaké kapele? V jaké?

Už ne.

Jakou školu jste studoval?

Konzervatoř v Teplicích.

Jaký typ hudby posloucháte?

Všehochuť - pop, elektronickou, rock.

Váš nejoblíbenější hudební nástroj je?

Klarinet.

Karel Hais a Kristýna Fidlerová se ptali Mgr. M. Bělunkové

Chtěla jste vždy učit? Pokud ano, tak proč?

Ano, protože jsem byla vždycky upovídaná.

Baví Vás tělocvik?

Ano.

Baví Vás VOZ?

Ano, hodně, protože může předávat informace do života.

Koho nejraději učíte?

TV - 6. třída, VOZ 9. třída.

Jak dlouho učíte?

Pátým rokem.

Rozhovor s Mgr. V. Vondrákovou pro jistotu zhotovila celá 9.A

Chtěla jste být vždy učitelkou?

Přiznám se, že moje představa byla jiná, i když v rodině učitele máme.

Když jste studovala na zdravotní škole, byla jste se podívat i na pitvě (člověka)?

Nejenom podívat, kde jinde se student naučí, jak to uvnitř člověka vypadá?!

Přikláníte se k chemickým postřikům v zemědělství?

Vzhledem k celosvětovému znečištění vzduchu, vody i půdy bych další postřiky vynechala, i tak do sebe dostáváme velké množství chemických látek.

Proč zrovna chemie?

Mám ráda přesnost, fakta a logiku, prostě určitý řád a to jak v chemii tak i matematice najdu. Na-víc si bez chemie život představit nedovedu.

Mrzí vás přerušení studia na medicíně?

Zpočátku mě to mrzelo, protože studium medicíny byl můj sen, nicméně osud to zařídil jinak a já jsem spokojená. Baví mě učit ... zatím.